

In Meteorologica jaargang 11 Nr. 1 verscheen mijn laatste column. Een aflevering later besteedde collega Geert Groen daar op onderstaande wijze aandacht aan:

TIEN JAAR COLUMN

Ode aan columnist Henk van Dorp

Beste Henk,

In tien jaar Meteorologica, maar ook in NVBM-presentaties heb je mij verbaasd met je schrijversprestaties. Als klein gebaar van dank van mij tien jaar columns in dichtgebrei. Aan de lezers van dit gewrocht, kijk naar het jaar voor een completere zoektocht.

1992

In april 1992 in Meteorologica I het eerste geschenk. DE COLUMN van van Dorp, de twijfels van Henk. Kan de vereniging NVBM beletten dat een DJ Henk's luisterplezier wil pletten? Causaliteitsredenering werd nummer twee, en onzekerheidsvraagstelling, wat doen we daarmee?

1993

Aanvang 1993 was het Faro-vliegongeluk voldoende reden; Henk heeft toen de spanning tussen veiligheid en commercie bestreden. Mimésis (nabootsing) kwam daaropvolgend en Henk liet horen dat commerciedruk hem liet verlangen naar zijn ivoren toren. De beperking van het vak kwam geregeld naar voren, lees september '93 maar terug, over zien, zwijgen en horen. Dat jaar eindigde met de wens tot alwetendheid, Wijs als een bejaarde, maar tot kijken als kind bereid.

1994

Henk zocht in meteorologie naar de beste prestaties en uit ergernis soms door felle confrontaties. Aan de zoektocht naar de toekomst deed hij volop mee uitgedrukt in zomer 1994 in de stelling $L >= V$.

"Overbodigheidsbesef?" was Henks wijze les bij de Toekomstdiscussie in het najaarscongres. Elke verandering verklaren en geen enkele voorzien, geen markt wetten in de meteorologie, misschien?

1995

Dat jaar was de KNMI-agentschap-moraal aan 't werk. Henk maakte reclame voor de wonderen aan 't zwerk. Ook zijn liefde voor poëzie werd in ons blad geuit: Campert citerend: "Soms komt het (weerbericht) uit." Oogkleppen als meteorologen-instrument? En aan gebrek aan grip raak je nooit gewend!

1996

Het volgende jaar gaat over voorspellen en verwachten en hoe media meteorologen kunnen verachten. Tom Waits en John Hiatt, bedankt Henk bedankt, Lipstick Sunset, ik heb erbij gejanke. Relativeren, verwonderen en ontdekken maar. Met Martinet en Gerrit Krol eindigde jij dat jaar.

1997

Henk begint in het vervolg zijn mening met een vraag en komt daarna met ouderdomsgeknaag. Melancholisch met Randy Newman in 't diepe, maar ook het inverteerbaarsheidsprincipe(?).

1998

Er zullen altijd atmosferische situaties bestaan die de meteoroloog met lege handen laten staan. En wie kijkt nog naar de lucht? wordt door onze Henk verzucht.

Zonder chaos-gedrag geen overleven en zonder PV geen bijstuur-streven

1999

Peren wassen zich in onschuld, laat Henk weten, en volgens Betts moeten we maar blijven meten. SATREP biedt nieuwe (wan)hoop voor de columnist en Multatuli beweert dat waarheid op niets gist.

2000

Het Biltse Meertje biedt Henk 's morgens waarheid en vertrouwen en de columnist laat vakmanschap ook op motivatie bouwen. Maar fietsen in Frankrijk na een foute verwachting nooit zonder weerkaart in de media, een echte min8ing. En van Henk blijven we het vernemen: trap niet in illusies uit waarmeemsystemen.

2001

Zeven doden door gladheid, KNMI waarschuwt niet..... de kranten doen Henk hiermee veel verdriet. Anticycloonhumeur, dat moet je krijgen, en het gelovig verleden zal altijd bekliven. En de mug.....komt terug?

2002

De zon zakt naar de kim, de mensen gaan naar huis, het strand loopt leeg. In de vallende schemering zie je nog één jongetje, dat wacht tot zijn zandkasteeel verdwijnt in de golven. Dat jongetje blijft Henk van Dorp.

Henk, als lezer bedankt voor 10 jaar NVBM-columns; wanneer verschijnen ze gebundeld? Je KNMI&NVBM-collega (en bewonderaar), Geert Groen.

